

REDZĒT CILVĒKUS JĒZUS ACĪM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mk 8:22–26; Jņ 4:3–34; Jņ 1:40, 41; Mk 12:28–34; Lk 23:39–43; Apd 8:26–38.

ATMIŅAS PANTS:

“Un Viņš uz tiem saka: ‘Nāciet Man līdzī, Es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem’” (Mt 4:19).

Jēzus ir dvēseļu mantošanas meistars. Vērojot veidu, kā Jēzus strādāja ar cilvēkiem, mēs mācāmies, kā vadīt citus pie glābšanas atziņas caur Jēzu Kristu. Ejot kopā ar Viņu pa Jeruzālemes ļaužu pilnajām ielām, Jūdejas puteklainajiem ceļiem un zaļajiem Galilejas pakalniem, mēs redzam, kā Viņš meklējošām dvēselēm atklāj valstības principus.

Jēzus visus cilvēkus redzēja kā mantojamus Viņa valstībai. Viņš uzlūkoja katru ar dievišķības līdzjūtības acīm. Viņš redzēja Pēteri nevis kā rupju, skaļu zvejnieku, bet kā spēcīgu evaņģēlija sludinātāju. Viņš redzēja Jēkabu un Jāni nevis kā nesavaldīgus, ātrsirdīgus radikāļus, bet kā entuziastiskus Viņa žēlastības nesējus. Viņš redzēja dziļas ilgas pēc patiesas mīlestības un pieņemšanas Marijas Magdalēnas, samarietes un ar asiņošanu sirgstošās sievietes sirdī. Viņš redzēja Tomu nevis kā cinisku apšaubītāju, bet kā cilvēku ar nopietniem jautājumiem. Neatkarīgi no tā, vai viņi bija jūdi vai pagāni, vīrieši vai sievietes, zaglis pie krusta, centurions vai dēmonu apsēsts vīrs, Jēzus saskatīja Dieva doto potenciālu viņos un uzlūkoja viņus ar glābšanas acīm.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 18. jūlijā.

Otrais pieskāriens

Ir tikai viens brīnums visā Bībelē, kur Jēzus strādāja ar diviem piegājieniem. Tas ir aklā vīra dziedināšanas brīnums Betsaidā. Šis stāsts sniedz neskaitāmas mācības Kristus draudzei mūsdienās. Tas ilustrē Dieva plānu izmantot katru ticīgo, lai vestu vēl kādu pie Jēzus. Raksti paziņo: “Un viņi nāk uz Betsaidu. Tad tie Viņam pieved kādu neredzīgu un Viņam lūdz, lai Viņš to aizskartu” (Mk 8:22). Šajā pantā divi atslēgvārdi ir “pieved” un “lūdz”. Aklais vīrs neatnāca pats. Viņa draugi redzēja viņa vajadzību un atveda pie Jēzus. Aklajam varbūt nebija liela ticība, toties viņiem bija. Viņi ticēja, ka Jēzus dziedinās šī vīra redzi.

Jaunajā Derībā ir aptuveni 25 dziedināšanas brīnumi, ko Jēzus veica no attāluma. Vairāk nekā pusē no tiem kāds radnieks vai draugs atved cilvēku pie Jēzus, lai Viņš to dziedinātu. Daudzi cilvēki nekad neatnāks pie Jēzus, ja kāds, kam ir ticība, viņu neaizvedīs. Mūsu loma ir kļūt par “iepazīstinātājiem” un atvest ļaudis pie Jēzus.

Otrais vārds, ko ir vērts pārdomāt, ir Mk 8:22 minētais vārds “lūdz”. Tas var nozīmēt arī “lūgties, pierunāt”. Tas ietver maigāku, laipnāku aicinājumu, nevis skaļu, uzstājīgu prasību. Šī vīra draugi laipni aicināja pie Jēzus, ticot, ka Viņam ir gan ilgas, gan spēks šim vīram palīdzēt. Slimniekam varbūt trūka ticības, ka Jēzus viņu varētu dziedināt, bet viņa draugiem bija. Reizēm mums ir jāved citus pie Jēzus uz savas ticības spārnēm.

Izlasi Mk 8:22–26. Kā tu domā, kāpēc Viņš aklo vīru dziedināja divos soļos? Kādu mācību šis stāsts sniedz mums šodien kā Jēzus lieciniekiem? _____

Vai ir iespējams, ka arī mēs skaidri neredzam cilvēkus? Vai mēs viņus reizēm uztveram vairāk kā “staigājošus kokus” neskaidrās, ēnainās formās, nevis kā Dieva valstības kandidātus? Kā tu domā, kas mums reizēm neļauj redzēt cilvēkus skaidri?

Ja neskaita acīmredzamo mācību par to, kā Dievs izmanto mūs, lai aizsniegtu cilvēkus, ko vēl mēs varam mācīties no šī stāsta? Ko tas varētu mums mācīt, piemēram, par to, kā mēs gan no ārstniecības viedokļa, gan garīgi varam piedalīties dziedināšanā un kalpošanā pazudušajiem? _____

Pieņemšanas mācība

Rādot mācekļiem piemēru, ko nozīmē redzēt cilvēku no jaunas perspektīvas, Jēzus mācīja viņiem, kā ieraudzīt cilvēkus ar Debesu acīm. Viņa skatījums uz cilvēkiem bija radikāls. Viņš redzēja viņus nevis tādus, kādi viņi bija, bet tādus, kādi viņi var kļūt. Viņš pret cilvēkiem izturējās ar godu un cieņu. Viņš bieži ar Savu saskarsmes veidu pārsteidza Savus mācekļus. Tas īpaši atklājās Viņa sarunā ar samarieti.

“Arheoloģisko pētījumu Bībele” izdara šādu interesantu novērojumu par jūdu un samariešu attiecībām: “Plaisa starp samariešiem un jūdiem ir datēta ar agrīno periodu. Saskaņā ar zķēn 17. nodaļu samarieši bija Mezopotāmijas tautu pēcteči, ko Asīrijas ķēniņš bija piespiedu kārtā izmitinājis Israēla ziemeļu teritorijā gūstniecības sākumā 722. g. p. Kr. Viņi apvienoja Jahves pielūgsmi ar elkdievību.” (“The Archaeological Study Bible” (Zondervan Publishing, 2005), 1727. lpp.) Papildu šīm elkdievīgajām darbībām viņi izveidoja savu priesterību un savu templi Garicima kalnā. Pārdomājot šādas teoloģiskas atšķirības ar samariešiem, mācekļiem vajadzēja būt samulsušiem, kad Jēzus izvēlējās doties uz Galileju pa Samarijas ceļu. Viņi bija pārsteigti, ka Jēzus neļāva ievilkt sevi reliģiskās debatēs. Viņš tiešā veidā griezās ar aicinājumu pie samarietes, kas ilgojās pēc pieņemšanas, mīlestības un piedošanas.

Izlasi Jņ 4:3–34. Kā Jēzus tuvojās samarietei? Kāda bija sievietes reakcija uz sarunu ar Kristu? Kā mācekļi reaģēja uz šo pieredzi, un kā Jēzus paplašināja viņu redzeslauku?

Mūžīgā mācība, ko Jēzus ilgojās iemācīt Saviem mācekļiem un katram no mums, ir vienkārša: “Tie, kam ir Kristus Gars, redzēs visus cilvēkus ar dievišķas līdzjūtības acīm.” (Elena Vaita “The Signs of the Times”, 1892. gada 20. jūnijā)

Kas ir tie cilvēki, ko kultūras un sabiedrības ietekmes dēļ tu sliecies uzlūkot ar nicinājumu vai bez cieņas? Kāpēc tev ir jāmaina sava attieksme, un kā šī izmaiņa var notikt? ___

Sāc tur, kur tu esi

Kāds ir pareizi teicis: “Dzīvē vienīgā vieta, no kuras sākt, ir tā, kur tu esi, jo nevienas citas vietas nav.” Jēzus uzsvēra šo principu Apd 1:8, kur Viņš paziņoja: “Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam.”

Jēzus vēsts Saviem mācekļiem bija pārāk skaidra, lai to būtu iespējams pārprast: sāc tur, kur tu esi. Liecini tur, kur Dievs tevi ir nolīcis. Nesapņo par labākām iespējām, bet sāc ar tiem, kas ir tev apkārt. Ar dievišķām acīm ieraugi iespējas, kas ir tavā tuvumā!

Tev nav jābūt visizglītotākajam, visdaiļrunīgākajam un visapdāvinātākajam cilvēkam pasaulē. Lai arī cik noderīgas var būt dažas no šīm dāvanām, ja tās tiek pareizi izmantotas, beigās viss, kas tev ir nepieciešams, ir tava mīlestība uz Dievu un mīlestība pret cilvēkiem. Ja tu esi labprātīgs liecināt, Dievs dos iespējas tev to darīt.

Izlasi Jņ 1:40, 41; Jņ 6:5–11 un Jņ 12:20–26. Ko šie panti stāsta par Andreja garīgo redzi un viņa pieeju liecināšanai? _____

Andreja pieredze mums stāsta ļoti daudz. Viņš sāka pats ar savu ģimeni. Viņš vispirms iepazīstināja ar Kristu savu brāli Pēteri. Viņš izveidoja sirsnīgas attiecības ar kādu mazu zēnu, kas pēc tam nodrošināja Jēzum materiālu, lai varētu veikt brīnumu, un Andrejs zināja, ko darīt ar grieķiem. Tā vietā, lai diskutētu par teoloģiju, Viņš izjuta viņu vajadzību un iepazīstināja viņus ar Jēzu.

Efektīvas dvēseļu mantošanas māksla ir māksla veidot pozitīvas, gādīgas attiecības. Padomā par saviem vistuvākajiem cilvēkiem, kas varbūt nepazīst Jēzu. Vai viņi jūt, ka tavā dzīvē ir kāds, kas ir līdzjūtīgs un gādīgs? Vai viņi tevi redz mieru un jēgu, pēc kā viņi ilgojas? Vai tava dzīve ir evaņģēlija reklāma? Stāstot par Jēzu, mēs radām Dievam draugus. Viņi kļūs par kristīgiem draugiem, un, visbeidzot, kad līdzdalīsim viņiem Bībeles gala laika vēsti, viņi varbūt kļūs arī par septītās dienas adventistiem.

Kāpēc reizēm var būt tik grūti vest pie Kristus savus ģimenes locekļus un radniekus? Vai tev ir bijuši panākumi, stāstot par Jēzu kādam no savas ģimenes locekļiem vai tuviem draugiem? Līdzdali kādus principus, kas var būt noderīgi grupai. _____

Attiecības ar grūtiem cilvēkiem

Jēzus bija meistars, veidojot attiecības ar grūtiem cilvēkiem. Gan ar vārdiem, gan ar darbiem Viņš parādīja pieņemšanu. Viņš iejūtīgi klausījās viņu bažās, uzdeva jautājumus un pakāpeniski atklāja dievišķas patiesības. Viņš ieraudzīja iekšējās ilgas visnocietinātākajās sirdīs un redzēja potenciālu visļaunākajos grēciniekos. Jēzum neviens nebija ārpus evaņģēlija sniedzamības robežas. Jēzus pārlicinoši ticēja, ka “neviens nav nokritis tik zemu, neviens nav tik samaitāts, ka nevarētu atrast atbrīvošanu Kristū” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 258. lpp.). Jēzus skatījās uz cilvēkiem ar citādām acīm, pretēji tam, kā to dara lielākā daļa no mums. Viņš katru cilvēku redzēja kā sākotnējās radīšanas godības atspulgu. Viņš pacēla viņu domas, lai tās aptvertu iespēju, par ko viņi varētu kļūt, un daudzi arī pacēlās līdz tam, lai viņu dzīve kļūtu tāda, kā Viņš vēlējas.

Izlasi Mt 4:18, 19; Mk 12:28–34 un Lk 23:39–43. Ko līdzīgu tu ieraugi Kristus aicinājumā Sīmanim Pēterim un Andrejam, vārdā nenosauktam rakstu mācītājam un zaglim pie krusta? Rūpīgi izpēti Kristus pieeju katram no viņiem. Ko tu tur saskati? _____

Visur, kur Jēzus gāja, Viņš saskatīja garīgas iespējas. Viņš redzēja potenciālus kandidātus Dieva valstībai visneticamākajos apstākļos. Mēs šo spēju saucam par “draudzes augšanas acīm”. “Draudzes augšanas acis” ir izkopts jūtīgums redzēt cilvēkus tā, kā viņus redzēja Jēzus, kā mantojamus Dieva valstībai. Tas ietver arī “draudzes augšanas ausis”, kas spēj sadzirdēt ap mums esošo cilvēku neizteiktās vajadzības. Tas ietver arī ieklausīšanos viņu sirds ilgās pēc kaut kā, kā viņiem nav, pat ja viņi to nav atklāti izteikuši.

Lūdzu Kungu, lai viņš padara tevi jūtīgu pret Svētā Gara kalpošanu citu cilvēku dzīvē. Lūdzu, lai Dievs pieskaras tev otro reizi un atver tavas acis ieraudzīt garīgās iespējas, ko Viņš katru dienu noliek tavā priekšā, lai tu varētu līdzdalīt citiem savu ticību. Lūdzu Dievu pēc redzīgām acīm, klausīties spējīgu sirdi un labprātību līdzdalīt citiem Kristu, ko tu pazīsti un mīli, un tu atradīsies ceļā uz aizraujošu dzīves piedzīvojumu. Dzīve iegūš pavisam citu, jaunu nozīmi. Tu piedzīvoysi nepieredzētu gandarījumu un prieku. Tikai tie, kas strādā dvēseļu labā, var uzzināt, kādu apmierinājumu tas var sniegt.

Dieva doto iespēju izmantošana

Apustuļu darbu grāmata ir pilna ar stāstiem par to, kā mācekļi izmantoja Dieva dotās iespējas Viņa valstības paplašināšanai. No viena grāmatas gala līdz otram mēs lasām aizraujošus ziņojumus par agrīno draudzi un kā tā auga, pat neskatoties uz izaicinājumiem, ko tā piedzīvoja gan iekšēji, gan ārēji.

2kor 2:12, 13, piemēram, apustulis Pāvils stāsta piedzīvoto Troadā: “Bet, kad es nonācu Troadā sludināt Kristus evaņģēliju un durvis man atvērās Tā Kunga darbā, man sirdī nebija miera, tamdēļ ka brāli Titu neatradu; bet, no tiem atvadījies, aizgāju uz Maķedoniju.” Dievs bija brīnumainā veidā atvēris Pāvilam durvis sludināt evaņģēliju Eiropā, un viņš zināja, ka durvis, ko Dievs šodien atver, rīt var būt aizvērtas. Izmantojot izdevību un ieraugot iespējas, viņš nekavējoties devās uz Maķedoniju.

Jaunās Derības Dievs ir atvērtu durvju Dievs – Dievs, kas nodrošina mums iespējas līdzdalīt savu ticību. Dievs darbojas visā Apustuļu darbu grāmatā. Pilsētās, provincēs un valstīs un, pāri visam, cilvēku sirdīs ir atvērtas durvis.

Izlasi Apd 8:26–38. Ko šie panti stāsta par Filipa atvērtību Dieva vadībai un viņa gatavību izmantot dievišķās iespējas? _____

“Eņģelis vadīja Filipu pie kāda, kas meklēja gaismu un kas bija gatavs pieņemt evaņģēliju, un šodien eņģeļi vadīs to darbinieku soļus, kas ļaus Svētajam Garam darīt svētas viņu mēles un attīrīt un darīt cēlas viņu sirdis. Eņģelis, kas tika sūtīts pie Filipa, varēja arī pats izdarīt darbu pie etiopieša, bet tas nav veids, kā strādā Dievs. Viņa plāns ir, ka cilvēkiem ir jāstrādā savu līdzcilvēku labā.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi”, 109. lpp.)

Ja mums ir ausis, lai dzirdētu, un acis, lai redzētu, arī mūs vadīs neredzami eņģeļi, lai mēs aizsniegtu patiesības sekotājus ar valstības patiesībām.

Ievēro, cik centrāla loma šajā stāstā ir Rakstiem. Ievēro arī, cik šajā notikumā bija ļoti svarīgi, ka kāds, kas zināja Rakstus, tos izskaidroja. Kādas mācības mēs šeit varam gūt?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļu “Evanģēlijs Samarijā” (103.–111. lpp.).

Mums visapkārt cilvēki alkst pēc mūžības lietām. Kā Jēzus atbilstoši teica: “Pļaujāmā daudz, bet pļāvēju maz” (Mt 9:37). Problēma nebija ražā. Ar dievišķi svaidītām acīm Jēzus redzēja bagātīgu ražu, kur mācekļi redzēja tikai pretestību. Kāds bija Kristus risinājums šai problēmai? “Tāpēc lūdziet pļaujas Kungu, lai Viņš izsūta strādniekus Savā pļaujamā” (Mt 9:38). Risinājums ir lūgt, lai Dievs sūta tevi Viņa tīrumā.

Kāpēc nelūgt šo lūgšanu? “Kungs, es esmu labprātīgs tikt izmantots Tavas valstības vairošanai. Atver manas acis, lai es varu redzēt iespējas, ko Tu atver manā priekšā katru dienu. Māci mani būt jūtīgam pret cilvēkiem, kas ir ap mani. Palīdzi man runāt cerības un iedrošinājuma vārdus un līdzdalīt Tavu mīlestību un patiesību tiem, ar ko es nonāku saskarsmē katru dienu.” Ja tu praktizēsi šo lūgšanu, Dievs darīs tavā dzīvē neparastas lietas.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ja tu esi strādājis, lai vestu dvēseles pie Jēzus, tad vienu tu zini: tas ne vienmēr ir viegli, vai ne? Jā, protams, tikai Dievs var atgriezt sirdis, bet Savā gudrībā Viņš ir izvēlējies izmantot mūs kā daļu no šī procesa. Darbs pat tikai ar vienu dvēseli prasa laiku, pūles, pacietību un mīlestību, kas ir dzimusi no augšienes. Kādi lēmumi tev palīdzēs nomirt sev, bez kā tu nevari būt efektīvs Kristus liecinieks?

2. Kas ir tie cilvēki, ar ko tu esi saskarsmē, kas nepazīst Kungu? Ko tu esi darījis vai dari, vai ko tev vajadzētu darīt, lai viņiem liecinātu?

3. Padomā par Pāvilu no Tarsas. Viņš bija cilvēks, kura atgriešanās likās visneticamākā, kādu vien var iedomāties! Un tomēr mēs zinām, kas ar viņu notika. Ko tam vajadzētu stāstīt mums par briesmām pārāk ātri tiesāt citus pēc ārējām pazīmēm?

4. Paturot prātā Saula stāstu, ko lai mēs darām ar tādiem pantiem kā Mt 7:6: “Nedodiet svētumu suņiem un nemetiet savas pārles cūkām priekšā, ka tās ar savām kājām viņas nesamin un atgriezdamās jūs pašus nesaplosa”?
